

Ruotsin opiskelusta mielekkäämpää ja monipuolisempaa

Olin taannoin Suomen Lukio-
laisten Liiton (SLL) ja Finlands
Svenska Skolungdomsförbun-
din (FSS) järjestämällä kaksi-
kielisyysseminaarilla Ahvenan-
maalla. Ennen tätä seminaaria
minulla, kuten monilla muil-
lakin nuorilla, oli melko kiel-
teinen asenne ruotsin kieleen
ja sen opiskeluun. Seminaarilla
pureuduttiinkin kieliryhmien
välisiin ennakkoluuloihin ja ste-
reotyyppioihin ja mietittiin miten
kieliryhmien välistä yhteistyötä
voitaisiin lisätä ja kielten opis-
kelusta tehdä mielenkiintoisempaa.

Yläkoulun seitsemännellä luokalla aloitettava ”pakkoruotsi” ei usein kannusta itsenäiseen ruotsin opiskeluun, ja kielen opiskelu koetaan pakkopullana. Myös opetusmenetelmät ovat hyvin yksitoikkaisia ja opetus suunnitelmien tiukan aikataulun noudattamisen takia opettajalla ei usein ole mahdollisuutta ottaa huomioon oppilaiden yksilöllisiä tarpeita ja oppimistapoja. Kaikki eivät suinkaan opi kalvosulkeisten avulla, vaan esimerkiksi katselemalla teatteriesitystä tai opettamalla itse toisille. Kielen opiskelun tulisi olla palkitsevaa ja monipuolista, ei turhauttavaa ja yksitoikkoista.

Vaikka Suomi on kaksikielinen maa, Varkaudessa kaksikielisyys ei juurikaan näy katukuvassa. Meillä on ruotsinkielinen esikoulu

sekä alakoulu mutta kuudennen luokan jälkeen ei ole mahdollista käyttää tätä varhaisessa vaiheessa hankittua kielitaitoa hyväksi, vaan ruotsinkielisen alakoulun käyneet oppilaat laitetaan samaan ryhmään 7. luokalla ruotsin kielen opiskelun aloittavien kanssa. Toisen kotimaisen kielen opiskelu jo varhaisessa vaiheessa luo hyvän pohjan myöhempiä kielen opiskelua varten.

Sekä perusteella että toisella asteella kielten opetuksessa pääpaino on kielipivissä, vaikka työelämässä tarvitaan juuri suullisen kielitaidon osaajia. Moni kymppin oppilas ei välttämättä osaa vieraassa maassa ostaa edes junalippua, sillä opetuksessa panostetaan kielipöytäkirjoitetun kielen opiskeluun, eikä suullisen kielitaidon opiskeluun. Suullista kielitaitoa ei myöskään testata millään tavoin, joten sen painoarvo opetuksessa on suhteellisen pieni.

Puhutussa kielessä eivät kielipivirheet kuulu ja tuulet varmasti ymmärretyksi vaikka muutama prepositio olisikin väärässä paikassa. Tärkeintä on uskaltaa puhua, sillä se on ainoa keino oppia suullinen kielitaito.

Taru Hämäläinen
Varkauden
nuorisovaltuuston vpj

Mummolan joulu

Hiihtäjätyttö vesitornin juurella vuonna 1962.

Joulu on kirkon oma brändi, sitä viettävät kaikki. Joulun suosio perustuu myös siihen, että jokaisella on muistoja lapsuusajan joulusta, juuri siitä oikeasta. Muistot ovat suurelta osin positiivisia, ajan kultaamia. Nämä joulut ovat täynnä nostalgiaa, ne ovat osa kadotettua maailmaa. Mikä siinä onkaan totta, mikä kuvitelmaa, kenen muistoja kerotaankaan?

Kysyttäessä asiaa minulta lapsuuden joulun mielenmaisema on heti selkeä: 1960-luku, Käärmeniemi, Mummola ja sinne kokoontuneet sisarukset perheineen. Jouluun liittyi suuria odotuksia, silloin tapahtui aina jotakin hyvää.

Joulun odotus alkoi, kun joulukalenterin, joka usein oli täynnä enkeleitä ja kimallusta, ensimmäisen luokun sai avata. Myös kaupallisuus oli jo silloin osa joulua, sillä muistan aivan selvästi, kun olimme usein Varkauden Sokoksen kulmilla joulukauden avajaisissa pukkia tapaamassa ja Rovamon liikkeessä

mummo teki joululahjaostoksia. Kyseiset liikkeet olivat Päiviön-
saarella, mikä oli kaupungin liikke-
keskus. Käärmeniemestä kauppoille
oikaistiin suoraan jäätynen lahden
poikki. Pidin myös suunnattomasti
mustavalko-TV:n mainoksista,
joissa näin edes vilauksen valkopar-
taisesta joulupukista.

Lapsuudesta on myös pysyvästi
piirtynyt mieliin kodin oranssisä-
vyinen joulutähti (paperinen, si-
sällä hehkulamppu), jota poltettiin
koristeena ikkunoissa heti advent-
tiajan alettua. Meidän lasten tuli
olla kilttejä, sillä tontut tarkkailivat
joka hetki tekemisiämme, saattoipa
niitä joskus ohimennen nähdäkin
ikkunaruudun takaa. Joulupukille
väsättiin kirjeitä, jotka mummo
sitten pukille välitti.

Olin keskiluokkaisesta perheestä
ja hyvin moni joululahjatoive to-
teutui. Sain usein lahjaksi liikun-
tavarusteita, luistimia tai hienot
kilpasukset, joilla oli sitten hyvä
voittaa koulun hiihtokilpailuja. En
niinkään pitänyt barbeista, jotka
olivat tuolloin juuri 1960-luvun

alussa rantautuneet Suomeenkin.
Joulupukille laulettiin ja usein me
lapset myös esitimme tonttuleikin,
jonka serkuksista vanhimpana it-
seoikeutetusti ohjasin. Tavallisesti
isäni haki pukin ex-tempore Var-
kauden kaduilta. Kerran pukkeja
tuli kaksin kappalein, kun ukkini
oli myös varannut pukin.

Lapsuuden joulut ja talvet yleensä
olivat tietty lumisia ja kauniita,
kuurainen luonto säteili kilpaa
aamupäivän auringonpilkahduksen
kanssa. Jouluksi myös leivottiin
ja valmistettiin mitä erilaisimpia
joulukerkuja jo hyvissä ajoin.
Kerran koiramme söi joulutortut,
jotka odottivat uuniin menoa kyl-
mässä porstuassa yhdessä koiramme
kanssa.

Koulun joulujuhissa esitin milloin
Joosefia, milloin lainattiin kotoa
aamutakki ja olin paimen, milloin
hopeasiipinen enkeli, joka hymyili,
vaikka kynttilöiden kuumat steariini-
nit valuivat noroina käsille. Muistan
myös, miten nokkahuiluilla, kello-
peleillä ja ksylofoneilla harjoiteltiin
ajattomia joulubiisejä tyyliin ”Hei-
nillä härkien kaukalon” ja ”Jouluyö,
juhlayö”. Hyvin soivat.

Aikuisten alkoholin käyttö ei lii-
emmin kuulunut asiaan, en muista
jouluviinejä kinkun kanssa. Aikui-
set myös kävivät haudoilla, lapset
eivät mahtuneet pieniin autoihin
mukaan. Joulupäivä oli kokonaan
rauhoitettu perheen yhdessäololle,
vierailuilla ei käyty, naapurin lapset
eivät tulleet kylään, vasta sitten
tapaninpäivänä.

Lapsuuteni joulu oli kaiken kaik-
kiaan onnellista aikaa, viatonta ih-
mettelyä mummon hyvässä hoidos-
sa. Pipareita ja paketteja. Tunnelma
syntyi jo itse joulun ajatuksesta ja
odottamisesta. Joulussa oli taikaa,
rauhaa, iloa ja yhdessäoloa, roppa-
kaupalla sitä nykyisin niin paljon
kaivattua yhteisöllisyyttä. Joulu oli
ja on ehdottomasti lasten juhla.

Hyvää ja rauhallista joulua teille
kaikille!

Leea Oksiala

**Lämpimät
KIITOKSET**
tästä vuodesta, toivotamme
ibanille asiakkaillemme
Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta!

Tyyskänkovi
pub. 551 2005
Ravintola avoinna
ma-pe 10-17
muina aikoina tilauksesta

**Hyvää Joulua ja
Onnellista
Uutta Vuotta**

Kiinteistömaailma

Piippujen Ympärillä
Varkaus-seura ry:n kotiseutulehti

www.varkaus-seura.fi

Seuraava Piippujen Ympärillä -lehti:
Ilmestyy LAUANTAINA 15.3.2008
AINEISTOT LEHTEN VIIMEISTÄÄN
KESKIVIIKKONA 5.3.2008

Ilmoitusaineistot osoitteeseen: aineisto@sinunsavo.fi

Piippujen Ympärillä -lehden ilmoitushinnasto:

- Etusivu 1,20 euroa/pmm + alv. 22%
- Takasivu 1,00 euroa/pmm + alv. 22%
- Tekstissä 0,80 euroa/pmm + alv. 22%

Lehti luettavissa myös netissä: www.varkaus-seura.fi

- Vastaava toimittaja
Varkaus-seura ry:n
puheenjohtaja
Raimo Sikanen
puh. 040-7377 920
raimo.sikanen@wippies.com
- Toimitussihteeri
Varkaus-seura ry:n
varapuheenjohtaja
Sirpa Ollikainen
puh. 0500-235 060
ollikainens@pp.inet.fi

Jakelu joka kotiin
Varkaus-Kangaslampi
13.800 kpl